

holddighed den preussiske Regjering ikke har ladet undersøge, ikke kan sættes højere end til 0,302 pSt., og da dette Tal vist maa antages for passende — fuldstændig nøiagtigt lader det sig nemlig ikke bestemme, da ingen Oplysninger foreligge om Produktets Sammensætning — bliver der her at give et Udbrag af $0,491 \div 0,302 = 0,189$, saa at Raffinationsværdien yderligere forringet hermed bliver 83,959 pSt.

ad Post 5. Under denne Post er opført et Tillæg af 0,787 pSt., hvormed den preussiske Regjering mente, at Værdien af de i Køln benyttede Røefukkere burde forøges af at naa Gjennemsnitsværdien af tydske raa Røefukkere, 93,5 pSt., og Spørgsmaalet bliver da her, hvilket Gjennemsnit der kan antages for de danske Røefukkere. — Der haves endnu ingen officielle Oplysninger om Gjennemsnitsfukkerindholdet af disse, men efter alt hvad der foreligger, maa man antage, at det maa være det samme som i Tydskland. Nu paa staar Regjeringen der, at det som sagt er 93,5, medens de tydske Sukkerfabrikanter vedblivende fastholde, at det kun er 93 pSt., og det turde derfor maasse være rettest, for heller ikke paa dette Punkt at gaa Røefukkerfabrikerne heri Landet for nær, at ansætte det danske Røefukker til et Gjennemsnitsfukkerindhold af 93,25 pSt., hvorved Raffinationsværdien reduceres fra 83,959 til 83,72.

Videre end til en Raffinationsværdi af 83,72 pSt. bør der imidlertid under ingen Omstændigheder gaas, thi man har da allerede naaet næsten de samme Tal, som de preussiske Røefukkerfabrikfers Repræsentant i Toldparlamentet 1869 maatte indrømme Rigtigheden af, nemlig 83,33 for Sukker med et Sukkerindhold af 93 pSt., hvilket vil være det samme som 83,55 for Sukker af 93,25 pSt. (efter laveste Beregning).

Der er imidlertid et andet Forhold, som ikke tidligere er blevet belyst, og egentlig ogsaa før var uden Betydning, men nu efter den her foretagne Forandring ikke tør lades ude af Betragtning. Ved de første Røefukkerforsøg raffineredes nemlig ikke udelukkende rene Kolonialsukkere, men en Blanding af disse og Røefukkere, ja ved det af disse Røefukkerforsøg, som her nærmest skal tjene til Sammenligningsled, var der næsten 28 pSt. Røefukker-Raamateriale. I alt raffineredes ved dette Forsøg 800,000 Pbd. Raafukker, hvoraf 688,135 Pbd. vare tropiske Sukkere, medens de 111,865 Pbd. vare franske Røefukkere med et Gjennemsnitsindhold af 94,38 pSt. Sukker (jfr. Motiverne til Loven af 3die Mai 1873, Side 36 Sp. 2). Saalenge Røefukkernes (af 93,5 pSt. Sukker) Raffinationsværdi, som forudsat i Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Røefukker,

var fastsat til 85,86 pSt. (0: Reduktion i Afgiften af 2,5 pSt.), havde dette Forhold ingen eller dog kun en forsvindende Betydning, hvorfor det heller aldrig er blevet fremhævet af de tydske Røefukkerfabrikanter i deres Indlæg; men jo lavere Røefukkernes Raffinationsværdi sættes i Forhold til Kolonialsukkerets, desto større Indflydelse faar det, idet Kolonialsukkerets Raffinationsværdi herved bliver for lav. Loven af 3die Mai 1873 fastsatte en Afgiftsreduktion af 4 pSt., eller, hvad der kommer ud paa det samme, fastsatte en Raffinationsværdi for Røefukkere af 84,62, naar Sukkeret i Gjennemsnit holdt 93,5 pSt., ifølgelig at Lovforslaget havde en Reduktion af 2,5 pSt., naar Sukkerets Raffinationsværdi var 85,86 og dets Sukkerindhold 93,5. Allerede denne Forandring, hvorved Raffinationsværdien for Røefukkere sank, forhøjede i Virkeligheden de til Røefukkerforsøget benyttede Kolonialsukkeres Raffinationsværdi til 88,74 pSt., og da man fastsatte Raffinationsværdien til 84,62, burde man strengt taget være kommen til en yderligere Reduktion, idet $88,74 : 84,62 = 100 : 95,36$, hvorefter Afgiftsbruddraget bliver 4,64 pSt. ifølgelig for 4 pSt.

Dette Forhold bliver nu atter forandret, idet den foranstøede kritiske Undersøgelse af Resultatet af Røefukkerforsøgene yderligere nedlægger Røefukkernes gjennemsnitlige Raffinationsværdi til 83,72 pSt., og, saafremt man godkjender dette Resultat, vil Røefukkerforsøgenes Kolonialsukkeres Raffinationsværdi stige til $89,01 = 89$. Herved kommer man, da $89 : 83,72 = 100 : 94,07$, til en Afgiftsreduktion af $100 \div 94,07$ eller 5,93, afrundet 6 pSt., ifølgelig for de nu gjældende 4 pSt.

Rigtigheden af den her fremførte Beregningsmethode er i den seneste Tid bleven konstateret ved en Del Forsøg, der, navnlig paa Foranledning af det nederlandske Finantsministerium, ere foretagne, for efter den saafaldte Scheibler'ske Methode at bestemme den theoretiske Raffinationsværdi af et betydeligt Antal Prøver af Kolonialsukkere, medens tilsvarende Forsøg for Røefukkernes Bedkommende ere stede tidligere af en anset tydsk Sukkerkemiker, Dr. Bodenbender.

Til de udførte 6 pSt. har man ment i Overensstemmelse med Folkethingets Udvælgelsesbetænkning at kunne tillægge 2 pSt. som Godtgørelse for de til Raffineringen benyttede Sten- og Benful; men samtidig maa det ogsaa bestemt udtales, at man med dette Forslag i Virkeligheden er gaaet saa yderlig, som det paa nogen Maade kan lade sig gjøre, ja i et enkelt Tilfælde, nemlig ved Reduktionen fra 93,5 til 93,25, maaskee endog vel vidt, naar man tager Hensyn til, at her i Landet er indført Produktbeskatning.

Fortoldningen af Sukker har, for de enkelte Positioners Bedkommende, stillet sig saaledes i de sidste 4 Finantsaar: